

[Aksel Larsen.]

minister at bagatellisere den vesteuropæiske antiamerikanske stemning og dens årsager.

Udenrigsministeren har samme idealer som USAs magthavere. Ja, men det har det danske folk ikke. Det danske folk ønsker ikke krigspolitik, ikke handelsafspærring, ikke negerfølgelse, ikke lynchjustits, ikke den særegne form for kulturløshed, hvormed USA søger at oversvømme Vesteuropas lande og kvæle deres nationale kultur. Det ønsker slet ikke den amerikanske form for demokrati, som har sat sine mest stinkende blomster under den præsidentvalgkampagne, som må fylde udenrigsministeren med frygt, fordi han i dag ikke ved, hvem der efter på tirsdag er udpeget til at blive hans kommende præsident, hans kommende amerikanske overherre.

Hold op med snakken om, at Atlantpagten alene er defensiv. Den snak er mod sagt og modbevist af USAs politik og af de amerikanske statsmænds udtalelser og handlinger. Hold op med snakken om, at nu har man absolut sikkerhed og garanti for, at USA øjeblikkelig vil være engageret i Europa i tilfælde af fredsbrud. Selv udenrigsministeren må dog vide — ellers kan han spørge i udenrigsministeriet, hvor hans embedsmænd ved det —, at USAs forfatning og hele statsretlige tradition gør det udelukket, at nogen af USA tiltrædt international traktat eller noget løfte givet af USAs regering, kan binde kongressen eller berøve den dens absolutte handlfrihed i ethvert opkommende konkret tilfælde. Hold også op med snakken om, at nu har Danmark fået sikkerhed, hvilket bl. a. Mainbrace-øvelsen skal have bevist. Det vestlige parti i Mainbrace-øvelsen sejrede ganske vist, det sejrede fra Bornholm til Skagerak, men det eneste, Atlantpagten giver sikkerhed for, er, at hvis det kommer til krig mellem USA og Sovjetunionen, er Danmark automatisk med i krigen på den ene side, har ingen mulighed for at holde sig udenfor krigen og befinder sig på det militært set ømtålige, mest udsatte sted.

Jeg kan fuldtud tilslutte mig, hvad det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har sagt om basespørgsmålet. Jeg ønsker samtidig at sige et par ord til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og til de radikale. Forleden var det det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, i dag var

det det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der var ivrig for at lægge luft mellem sig og kommunisterne ved absolut urigtige påstande om, hvad der er kommunisternes standpunkter og motiv. Kommunisterne har ikke de standpunkter og motiver, som man forsøger at skyde os i skoene. Vi har ikke påstået, at Danmark ønsker at gå til angrebskrig, men vi har påstået, at Danmark er medlem af Atlantpagten, som er aggressiv, at Danmark derigennem støtter aggressive hensigter, og vi har sagt, at der findes politikere, enkeltpersoner herhjemme, der med åbne øjne og en glad bevidsthed er med i en aggressiv politik. Vi har ikke sagt noget af det, som de ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har påstået om os, og jeg synes, de ærede medlemmer i stedet for at være fanget i den kommunistforskrækkelse, deres eget parti og deres eget blad har været med til at udsprede, skulle tænke sig en smule om og indse, at hvis man skal få standset Danmarks skæbnesvangre vandring videre ad Atlantpagtvejen, kan det ikke nytte, at man giver sig til at skælde hinanden ud, så må man hellere se i fællesskab at få standset denne politiske udvikling.

Om basespørgsmålet siger udenrigsministeren nu forsigtigt, at der ikke er rejst noget amerikansk krav, og at den danske regering ikke i dag har noget forslag i så henseende, men at hvis det bliver aktuelt, vil det kun blive det, for så vidt Danmark af egen drift ønsker at få amerikanske flyverstyrker baseret i Danmark med tilføjelse af, at det i så fald kun bliver defensive styrker, som ikke under nogen form kan anvendes til angreb.

Hvad er det for krigsflyvemaskiner, udenrigsministeren har opfundet, som kun bruges til forsvar? Er det den slags, som er baseret på det formelt danske territorium Grønland? Hvilken garanti kan udenrigsministeren give for, at de flyvemaskiner, der måtte blive baseret i Danmark, hvis han fremsætter ønske om det — og jeg forstår, at han brænder af længsel efter at fremsætte dette ønske —, bliver sådan konstrueret, at de absolut kun kan bruges til forsvar?

Hvordan får udenrigsministeren sin tilbageholdenhed i går til at harmonere med den kendsgerning, at han i det udenrigspolitiske nævn har sikret sig en slags